

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 23

LA GUERRA CONTRA TU MATEIX

Introducció

¹ L'oposat a la debilitat i la flaqueza és la innocència. La innocència és força i res més ho és. El pecat implica debilitat. Ningú pot atacar si no creu que té un enemic. Creure que tens enemics és creure en la debilitat.

¹ Si creus en la debilitat tindràs por de Déu, perquè el consideres una voluntat contrària.

² Això és una guerra contra tu mateix. Lluites contra un enemic imaginari i t'ataques a tu mateix. Tot aquell que camina amb innocència pel camí de l'amor, camina en pau.

³ Els innocents caminen, amb el cap ben alt, i no tenen por de res. Ells comparteixen la fortalesa de l'amor perquè van veure la innocència. I tot error va desaparèixer perquè no el van veure. Doncs la consciència de la veritat allibera totes les coses de la nocivitat.

⁴ Camina amb alegria amb la veritat al teu costat! No permetis que les petites interferències t'arrosseguin a la petitesa. No te deixis atraure pel més petit llampec d'atracció que pugui exercir la culpabilitat. El teu propòsit no s'entén amb la petitesa.

⁵ No deixis que la petitesa ni el temps enfosqueixin la teva visió del teu germà. No el deixis tot sol i atemorit en la seva temptació, sinó ajuda'l a què la superi i a què rebi la llum de la qual forma part. La teva innocència donarà llum al camí de la seva.

⁶ No hi ha res al teu voltant que no formi part de tu. Contempla-ho amorosament i veu la llum del Cel en això. Així arribaràs a comprendre tot el que se t'ha donat. La teva salvació i la teva llibertat han de ser absolutes per a què les puguis reconèixer.

1. Les creences irreconciliables

¹ El record de Déu floreix en la ment que està en pau. Una ment en conflicte amb ella mateixa no pot recordar la mansuetud eterna. Si estàs en guerra, això vol dir que creus que l'ego té el poder de triomfar i que estàs identificat amb ell.

² Una guerra contra tu mateix és una guerra contra Déu. La mort de Déu significaria la teva mort, però això no és possible. Això és la dement creença que és possible atacar i derrotar la Voluntat de Déu. I per a aquells que ho creuen, els mitjans semblen reals.

3 Déu i l'ego, i tu i l'ego mai no us podeu trobar. Si et trobes amb l'ego en el teu cos és un error de la teva percepció. L'ego s'uneix a una il·lusió de tu que tu comparteixes amb ell. Però dues il·lusions no es poden unir perquè no són res.

4 Però la guerra contra tu mateix arriba al seu fi. El teu "enemic" era Déu Mateix, i Ell es transforma aquí, davant els teus propis ulls, en el portador de la pau. Accepta-la on se t'ofereixi. Déu t'estima amb un amor perfecte, absolut i etern.

5 La guerra contra tu mateix pretén ensenyar al Fill de Déu que no ho és. És un desig de derrotar allò que ets. En la vida corporal has pogut esborrar el record de Déu, però no ets un cos i no pots oblidar qui ets. La veritat no pot oblidar-se d'ella mateixa.

6 La guerra contra tu mateix tan sols és un conflicte entre dues il·lusions que lluiten per diferenciar-se una de l'altra creient que la que triomfi serà la vertadera. Però cap de les dues és veritat. Ambdues procedeixen de la bogeria i no són cap amenaça per a la veritat.

7 La veritat no lluita contra les il·lusions. Les il·lusions només lluiten entre elles, però les seves guerres no poden tenir conseqüències. Recordaràs el que saps quan hakis comprès que no pots estar en conflicte. No hi ha ni guanyador ni victòria.

8 Els conflictes només poden tenir lloc entre dues forces. No poden existir entre allò que és un poder i el que no és res. No hi ha res que puguis atacar que no formi part de tu.

8 Quan atakes dones lloc a dues il·lusions de tu mateix en conflicte entre elles. I això passa sempre que contemples alguna creació de Déu de qualsevol manera que no sigui amor. El conflicte és terrible, doncs és el bressol del temor.

9 El conflicte solament sembla real si el veus com una guerra entre veritats conflictives. El conflicte és l'elecció entre dues il·lusions: una se considera real i l'altra en sortirà derrotada. En aquesta situació el Pare mai no serà recordat.

10 Les il·lusions no tenen cabuda allà on habita l'amor, doncs aquest te protegeix de tot allò que no és veritat.

12 El conflicte entre il·lusions duu a la guerra i d'aquí neix la por, creix i intenta dominar-ho tot. La pau és l'estat on resideix l'amor i on cerca compartir-se a si mateix. La pau i el conflicte són oposats. Allà on un mori, l'altre no hi pot estar.

2. Les lleis del caos

1 Pots dur les "lleis" del caos davant la llum, però mai no les podràs entendre. Les lleis del món que tu vas fabricar tenen la finalitat de crear caos i atacar la veritat. No governen res ni necessiten violar-se, però necessiten contemplar-se i transcendir-se.

2 1ra. llei: Cada persona és un entitat separada i la veritat és diferent per a cada una.

- ² Hi ha una jerarquia d'il·lusions per a cada persona. L'atac i la creença que hi ha enemics es justifiquen per la diferència de valors.
- ³ A l'establir que hi ha graus de veritat entre les il·lusions, fent que algunes semblin més difícils que altres, la primera llei del caos és un impediment del primer principi dels miracles. Al ser totes les il·lusions falses, els miracles s'apliquen a totes per igual.
- ⁴ 2na. Llei: No hi ha ningú que no pequi i, per tant, tothom mereix ser atacat i condemnat. Els pecats no poden ser perdonats i mereixen càstig. ⁵ Així, el Fill de Déu està condemnat pel Pare i mai no podrà ser un amb el Pare. Així el temor a Déu ara sembla real.
- ⁶ L'arrogància d'aquestes lleis és evident, doncs pretén definir què ha de ser el Creador de la realitat, què ha de pensar i allò que ha de fer. Però mai no es demana si aquesta definició del Creador és veritat.
- ⁶ 3ra. Llei: Si Déu no pot estar equivocadament, ha d'acceptar la creença que el Seu Fill té de si mateix i ha d'odiar-lo. ⁷ Així augmenta el temor a Déu i el Seu Fill queda aïllat i es fa impossible recórrer al Creador. Ara el salvador s'ha convertit en enemic.
- ⁸ Així l'Expiació es converteix en un mite, i allò que la Voluntat de Déu disposa és venjança, no perdó. Així, només la destrucció pot ser el resultat final. I això és el que l'ego vol per a tu. Però la funció d'aquest curs és ajudar-te a fugir del caos.
- ⁹ 4ta. Llei: L'ego només dóna valor a allò del que es pot apropiari. Creus que tens allò del que t'apropies. Així la pèrdua de l'altre és el teu guany. D'aquesta manera no es reconeix el fet que no pots prendre res a ningú, excepte a tu mateix.
- ⁹ Els que són enemics no donen res per gust, ni volen compartir les coses que valoren. I el que els teus enemics amaguen de tu deu ser alguna cosa que val la pena posseir, ja que ho mantenen amagat de tu.
- ¹⁰ Així l'"enemic" s'enforteix ja que manté amagat el que hauria de ser teu. En un món despietat, els bondadosos no poden sobreviure, de manera que ells també s'han d'apropriar de tot el que puguin abans que els altres s'apropriïn del que és seu.
- ¹¹ Què és el que sempre has volgut robar? i indignat te creus amb el dret de prendre-ho al teu astut enemic? És allò que el teu enemic te va prendre i ho va amagar en el seu cos. Així el seu cos s'ha de destruir i sacrificar perquè tu puguis tenir el que creus que és teu. I així penses que tan sols ataques en defensa pròpia.
- ¹² 5a. Llei: Però, que és açò que tant desitges que exigeix la seva mort? És un substitut de l'amor que curaria tot el teu dolor. El teu germà te vol privar d'aquest ingredient secret que donaria significat a la teva vida. El substitut de l'amor, nascut de la vostra enemistat, ha de ser la salvació. El propòsit de totes les teves relacions no santes és apropiari-se d'ell.

¹³ Tanmateix mai no podràs posseir-lo del tot. I el teu germà mai no deixarà d'atacar-te per allò que li vas robar. Aquestes són les lleis que fan que la terra que trepitges sembli ferma. Estalones el substitut del Cel que prefereixes. Aquestes són les lleis de la bogeria.

¹⁴ El que protegeix la bogeria és la creença que és la veritat. La funció de la demència és usurpar la veritat. Amb aquesta inversió tot queda al revés: la bogeria és seny, les il·lusions són veritat, l'atac és bondat, i l'odi és amor i l'assassinat és una benedicció.

¹⁴ D'aquesta manera les lleis de Déu sembla que estan invertides. I aquest és l'objectiu que pretenen les lleis del caos. Gràcies a la inversió semblen les lleis de l'ordre.

¹⁵ El caos és l'absència total d'ordre i no té lleis reals. Les seves lleis són aparents, però degut a la inversió semblen reals. ¹⁶ Cap llei del caos podria coaccionar a ningú si no fos perquè remarquen molt la forma i menyspreen totalment el contingut.

¹⁷ No deixis que la forma de l'atac contra el teu germà t'engani. No pots intentar ferir-lo i al mateix temps salvar-te.

¹⁸ Creus en aquestes lleis degut a la forma que adopten, i no te n'adones del contingut. El contingut mai canvia. Pots donar vida a un esquelet pintant els seus llavis de color rosa i vestint-lo de blanc?

¹⁹ Fora del Cel no hi ha vida. Fora del Cel l'únic que hi ha és un conflicte d'il·lusions. Les il·lusions són formes. El seu contingut mai no és veritat.

²⁰ Les lleis del caos governen totes les il·lusions. A l'entrar en conflicte entre elles sembla possible donar més valor a unes que a les altres i fan creure que les lleis del caos són les lleis de l'ordre. La manca de fe en l'amor dona testimoni que el caos és la realitat.

²¹ La fe en el caos és la conseqüència inevitable de la creença en el pecat. ²² Qualsevol forma d'atac te col·loca en la tortuosa escala que te fa enfora del Cel.

²² Com saps si vas cap al Cel o cap al infern? Com te sents? Estàs en pau? Tens la certesa que vas pel bon camí? Si la resposta és no, és que camines tot sol.

3. La salvació sense transigències

¹ A vegades no reconeixes l'origen del dolor. A algunes formes d'atac no les identifies. Totes les formes d'atac són igualment destructives. Es realitzen infàmies amb somriures. Si la intenció de l'atac és la mort no importa la forma que adopti.

¹ Ningú que pensi en assassinar pot escapar de la culpa que aquest pensament implica.

² L'embolcall no fa el regal. Una caixa ermosa segueix estant buida. Si li negues el perdó al teu germà l'estàs atacant. No li dones res, però rebràs d'ell allò que li has donat.

³ La salvació no transigeix en absolut. No pots agafar-ne un poc i renunciar a la resta.

3 Transigir implica que pots atacar un poc, estimar un poc i ser conscient de la diferència. Si transigeixes perds la consciència de la salvació i la veuràs com una cosa impossible.

4 Si fos possible transigir, la salvació seria un atac. El perdó no es pot negar sols un poc. No pots atacar per una raó i estimar per una altra, i entendre què és el perdó. Si no defenses la pau, no la perdràs de vista.

5 Els que creuen que és possible defensar la pau i que està justificat atacar en el seu nom no poden reconèixer que la pau està dintre d'ells. Ningú no s'uneix al seu enemic ni comparteix el seu propòsit.

6 No confonguis una treva amb la pau, ni la transigència amb la fugida del conflicte. Cap forma d'assassinat no pot oferir seguretat. En un camp de batalla no hi ha seguretat. Però el pots contemplar segur des d'amunt sense que t'afecti.

4. Per damunt del camp de batalla

1 Deixa d'estar en conflicte, doncs sense atac no hi pot haver guerra. Tenir por de Déu és tenir por a la vida. El Cel és realitat. El que és el mateix no pot estar en conflicte. En Ell no hi ha diferències, ni atacs ni il·lusions. Allò que no és amor és assassinat.

2 El cos no és el Fill de Déu, doncs no es pot estendre ni abrigar a tot l'univers.

3 El que és el mateix no pot ser diferent. La vida no crea la mort, ja que sols pot crear a semblança pròpia. Déu no comparteix la seva funció amb un cos. Creure que la funció del Fill és assassinar és una bogeria. Déu s'estén a través de la creació, del Seu Fill.

4 Encara no has perdonat al teu germà completament. I així, el perdó no es pot estendre a tota la creació. Solament pots fer això: reconeix que qualsevol forma d'atac i assassinat no és la teva voluntat. El teu propòsit és passar per alt el camp de batalla.

5 Els cossos poden batallar, però el xoc entre formes no significa res. Com pots percebre una batalla com inexistent si participes en ella? Enlaira't, i des d'un lloc més alt, per damunt del camp de batalla, elegeix els miracles.

6 Quan la batalla es presenta amb una punxada de dolor, un poc de culpabilitat o la pèrdua de la pau, segueix enlirat i elegeix un miracle en comptes d'un assassinat. Així has elegit estar allà on Déu vol que estiguis i tindràs la Seva ajuda, doncs el Cel estarà amb tu.

7 No contemplis a ningú dins el camp de batalla. Només els cossos poden atacar. El cos, al no tenir cap propòsit, des de baix no pot ser transcendent. 8 Els que comparteixen el propòsit del seu Pare no tenen necessitat de res.

9 Tot allò pel què es lluita té a veure amb el cos: amb coses que aquest sembla oferir o posseir. Ningú que sàpiga que ho té tot no pot cercar límits ni valorar les ofrenes del cos.